

WET VAN 21 SEPTEMBER 1936, TOT VASTSTELLING VAN EEN ALGEMENE REGELING BETREFFENDE DE UITGIFTE VAN DOMANIALE GRONDEN (G.B. 1937 NO. 53), GELIJK ZIJ LUIDT NA DE DAARIN AANGEBRACHTTE WIJZINGEN BIJ G.B. 1950 NO. 87, G.B. 1953 NO. 30, G.B. 1953 NO. 60, G.B. 1962 NO. 51, G.B. 1966 NO. 104, S.B. 1980 NO. 130, S.B. 1982 NO. 11, S.B. 1986 NO. 28).

(AGRARISCHE WET)

...

DERDE AFDELING

VERLENING VAN RECHTEN OP DOMEINGROND

§ 1

ERFPACHT

...

Artikel 11

...

2. De erfpachter heeft de vrije beschikking over alle bomen en gewassen al of niet door hemzelf aangeplant, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald is in de erfpachtbeschikking, en behoudens de betaling van een door de President te bepalen retributie voor het kappen van kostbare houtsoorten, welke voor ander dan eigen gebruik ter plaatse worden bestemd.
3. Ingeval op het terrein hout bewerkt wordt – behalve voor eigen gebruik ter plaatse – of balata of andere bosproducten geëxploiteerd worden, is de erfpachter onderworpen aan de algemene heffingen en bepalingen, welke ten aanzien van de uitoefening van die bedrijven op domeingrond, van toepassing zijn, behoudens vrijstelling van de betaling van een afzonderlijk concessierecht.